

Премијер Мирко Цветковић, на изненађење скоро целе српске јавности, смењује или ће покушати да смени Млађена Динкића са места министра за економијун и регионални развој. Изненађење заиста и јесте не толико сменом министра Динкића већ више потезом премијера који одудара од његовог досадашњег начина руковођења владом. Три године препуштао је министрима да стварају своје феуде, толерисао њихов нерад и поступке које је јавност отворено критиковала. Остављао је утисак код грађана да је он само формално премијер а да главну реч у влади имају странке. Тај коалициони конгломерат који није могла да контролише ни најјача странка у влади, а показало се ни њен председник и шеф државе кога су многи оптуживали за превелико мешање у ижвршну власт.

Премијер је озбиљна лица изјавио да смена Динкића неће утицати на коалиционе односе, неће довести до пада владе, нити ће довести до превремених избора. Не верујем да је и сам у то уверен, али не преостаје му ништа друго да каже јер, после тешких оптужби, образ се мора чувати.

Тешка економска ситуација у земљи, рапидан раст незапослености, презадуженост, корупција и посебно у задње време штрајкови просветара, полиције, здравствених радника, унели су велику нервозу у раду владе. За пад рејтинга владе, њен нерад и неуспехе у решавању бројних проблема требало је на некога упрти прстом те је и потегнуто питање реконструкције владе. Јер, боже мој, избори су ту, ванредни или редовни, а рок је кратак да се ствари нешто битније поправе.

Митинг опозиције, иако су његову поруку и значај многи из владајуће већине оцењивали као нешто што се десило али ће убрзо бити и заборављено јер, како кажу, ништа ново није понуђено, унео је додатну нервозу и страх од губитка власти. Критичари се нису изгледа ниједанпут замислили да ли таквим изјавама вређају оних педесет или више хиљада грађана и још много више оних који су остали код својих кућа. Захтев организатора митинга је јасан: промене кроз превремене изборе. А најзначајнија порука са митинга је да Србија са таквим народом има будућност. Будућност коју тај

достојанствени народ хоће и може на миран и демократски начин да створи себи и својој деци.

Е, тај и такав митинг је директна последица свега онога што се после њега згуснуто дешавало у владајућој коалицији. Отпчала је отворена предизборна кампања. Министри се са државних преоријентисали на страначке активности. Неки се разлетели по Србији а други до Брисела и (или) Вашингтона. Подоста знамо шта су говорили и кога оптуживали по Србији, а можемо претпоставити какво је лобирање било по свету. Видело се, ништа добро из тога не може произаћи за грађане. Произашао је први део „представе“ са разрешењем Динкића. Остаје да се види да ли је „представа“ предвиђена са два или три чина. Да ли „крпљење“ владе па избори или одмах избори. Више је вероватноће за ово друго.

За први чин аплауз очигледно добија премијер односно Демократска странка. Не бих се кладио да трећи неће припасти Динкицу. На први поглед, мирним и толерантним прихватањем одлуке премијера да изађе из владе, Динкић свесно гради позицију да у наставку „представе“ не буде потпуни губитник. Неке адуте је већ изрекао а неке наговестио. Не жели да угрози стабилност државе и процес европских интеграција, али стоји иза сваке речи коју је изрекао последњих дана да је стање у држави лоше и да су нужне промене. Накнадном оставком само је спустио гард али следи директ. Видећемо колико успешан. Преласком у Скупштину на место шефа посланичке групе лакше ће моћи да обори владу када оцени да му то одговара. До тада ће својим понашањем наставити да „излуђује“ коалиционе партнере.

Наредних дана и недеља на највећем испиту је Демократска странка. Формирала је владу са неприродним и непринципијелним коалиционим партнерима. Једнима је дала незаслужено велики број посланичких мандата, а друге политички рехабилитовала и оживела. Био би то заиста велики успех за њу и посебно председника Тадића ако успе да смири страсти, заглади неспоразуме и сачува власт до редовних избора. Поставља се међутим логично питање да ли би такав сценарио, имајући у виду веома тешку економску ситуацију у земљи и кратак рок да се нешто битније поправи, био и у интересу грађана Србије. Шта ако се поново отвори неки сличан проблем у влади па се влада уруши изнутра, што је сасвим могуће имајући у виду створену атмосферу међусобног неповерења коалиционих партнера. Било би то неопростиво губљење времена. Јер „што се грбо роди време не исправи“.

На Демократској странци је такође велика одговорност и у погледу процене и евентуалне одлуке о расписивању превремених парламентарних избора. Српска

Може ли Динкић да надмудри Цветковића

Пише: Радоман Јовић

среда, 16 фебруар 2011 15:33

напредна странка и достојанствени грађани са митинга су јој понудили договор. Не буде ли га, Гандијевски методи борбе могу је на то натерати, а пораз је онда већи. Но, како је „представа“ почела да се одвија Динкић би могао да „надмудри“ премијера и предухитри и Тадића и Николића. А у том сценарију, који није немогућ, зна се ко би побољшао страначки рејтинг пред изборе, јер народ хоће промене, и то што пре.